

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1278/2024
03.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владимира Несторовића и др., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Несторовића, адвоката Стефана Радивојевића, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 57/23 од 04.03.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 587/24 од 29.05.2024. године, у седници већа одржаној 03.10.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Несторовића, адвоката Стефана Радивојевића, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К 57/23 од 04.03.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 587/24 од 29.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К 57/23 од 04.03.2024. године, у ставу првом, окривљени Владимир Несторовић, оглашен је кривим због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) године и кривичног дела разбојничка крађа из члана 205. став 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (две) године и осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у задржавању, како је то одређено изреком пресуде.

Истом пресудом окривљени Владимир Несторовић, је у односу на ова кривична дела, обавезан је да плати трошкове кривичног поступка, чији износ ће бити накнадно одређен посебним решењем, по прибављању свих података о њиховој висини, а оштећени АА и ПД „Маети“ ДОО Шабац су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

У ставу другом према окривљеном је одбијена оптужба због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика и два кривична дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

У овом делу, одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, а оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 587/24 од 29.05.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Владимира Несторовића и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Владимира Несторовића, адвокат Стефан Радивојевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Несторовића, је неоснован.

Истичући битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Владимира Несторовића у поднетом захтеву указује да се побијана осуђујућа пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати и то на исказима сведока оштећених АА и ВВ, који су дати на записнику о испитивању сведока пред јавним тужиоцем, из разлога што бранилац окривљеног није присуствовао доказној радњи испитивања наведених сведока оштећених.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Несторовића, Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Према повратници која се налази у списима предмета, јавни тужилац Првог ОЈТ у Београду је поступајући у складу са одредбом члана 300. став 1. и 4. ЗКП, о доказној радњи – испитивању сведока оштећеног АА, обавестио браниоца окривљеног Владимира Несторовића, адвоката Светислава Бојића.

Одредбом члана 300. став 1. ЗКП прописана је дужност јавног тужиоца да упути позив осумњиченом и браниоцу о времену и месту испитивања сведока или вештака, односно ставом 4. истог члана, да, ако осумњичени има браниоца, јавни тужилац ће, по правилу, позивати односно обавештавати само браниоца.

С обзиром на наведено, у конкретном случају, присуство браниоца доказним радњама или само обавештење браниоца да ће јавни тужилац предузети наведене радње, о чему постоје докази у списима предмета, представља законито поступање јавног тужиоца као органа поступка и испуњење обавезе прописане одредбом члана 300. став 4. ЗКП, због чега исказ сведока АА, који је испитан пред Првим основним јавним тужиоцем у Београду на записнику Кт 8186/13 од 02.03.2017. године, у одсуству окривљеног и његовог браниоца, који је уредно обавештен о предузимању ове доказне радње, није незаконит доказ.

Следствено изнетом, а имајући при томе у виду и чињеницу да је наведени сведок оштећени испитан и на главном претресу одржаном пред Првим основним судом у Београду дана 03.06.2020. године, у присуству окривљеног и његовог браниоца, адвоката Светислава Бојића, чиме је обезбеђена контрадикторност, односно могућност окривљеном и браниоцу да постављају питања сведоку, коју могућност је одбрана користила, Врховни суд налази да је записник о испитивању сведока оштећеног АА доказ на којем се према одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати.

Из списка даље произлази да је, сходно одредби члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, налазећи да је долазак оштећеног ВВ пред суд отежан, због болести, Први основни суд у Београду на главном претресу одржаном дана 18.01.2024. године, извршио увид и прочитао исказ овог оштећеног, који је дат пред Основним јавним тужиоцем у Зајечару на записнику Ктр 212/17 од 09.05.2017. године, по замолници Првог основног јавног тужиоца у Београду Кт 8186/13 од 02.03.2017. године, такође, без присуства окривљеног и његовог браниоца и без одобрења судије за претходни поступак за извођење ове доказне радње, у смислу одредби члана 300. став 1. и 6. ЗКП.

Битна повреда одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог закона не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Међутим, иако су тачни наводи истакнути у захтеву – да је напред наведени исказ сведока ВВ прибављен супротно члану 300. став 1. ЗКП, по налажењу овог суда, с обзиром да су нижестепени судови чињенично стање у предметном поступку и околности које представљају битна обележја и начин извршења кривичних дела за које је окривљени оглашен кривим, утврдили на основу других доказа, и то како из исказа сведока оштећеног АА, тако и из записника о препознавању лица од 28.06.2016. године извршеног од стране ГГ, АА и ББ, потврде о одузетим предметима од 26.06.2016. године, као и записника о претресању стана и других просторија од 27.06.2016. године, те бројних писмених доказа изведених током поступка, наведених на страни 5. и 6. образложења првостепене пресуде, то у конкретном случају читањем исказа сведока ВВ, на главном

претресу одржаном дана 18.01.2024. године сходно одредби члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка у смислу члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, као повреда поступка која је била од апсолутног утицаја на законитост и правилност правноснажне пресуде и која би довела до укидања правноснажне пресуде.

Наиме, очигледно је да би и без тог исказа била донесена иста пресуда и окривљени Владимир Несторовић оглашен кривим због кривичних дела из члана 205. став 1. и 206. став 1. Кривичног законика, а да би постојала напред наведена повреда закона, правноснажна пресуда мора да се заснива искључиво на том доказу, што овде није случај.

С обзиром на наведено, Врховни суд је наводе браниоца којима се истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оценио као неосноване.

Бранилац окривљеног Владимира Несторовића, у захтеву за заштиту законитости надаље указује на повреду поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП истичући да је првостепени суд на недозвољен начин извршио модификацију чињеничног стања наведеног у оптужном акту, тиме што је исти изменио у погледу вредности противправне имовинске користи одузетог пакета, као и сата марке „Breitling Chronos Space“, као и у погледу времена извршења кривичног дела из члана 206. став 1. Кривичног законика.

И ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП, пресуда се може односити само на лице које је оптужено (субјективни идентитет пресуде и оптужбе), и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници (објективни идентитет пресуде и оптужбе), а одредбом става 2. истог члана прописано је да суд није везан за предлоге тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела.

Из цитираних законских одредби произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и у погледу субјективне и објективне истоветности дела, а евентуалне измене чињеничног описа дела у изреци пресуде морају остати у границама чињеничног основа из оптужбе, тачније у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, док закон не захтева идентитет у погледу правне оцене дела. Дакле, прекорачење оптужбе би подразумевало измену чињеничног описа радње извршења кривичног дела окривљеног, која је описана у оптужном акту и то додавањем веће криминалне активности и воље окривљеног којима се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

Према стању у списима предмета, тачни су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује да је суд изменио чињенични опис дела у изреци пресуде у погледу времена извршења кривичног дела из члана 206. став 1. кривичног законика, тако што је уместо временског периода „дана 11.05.2013. године око 08:10

часова“, означеног у диспозитиву оптужног акта, навео временски период „дана 11.05.2013. године у југарњим часовима“, а у погледу вредности пакета уместо „143.000,00 динара“ како је то наведено у оптужном акту, навео износ од „141.990,00 динара“, док је у односу на вредност сата марке „Breitling Chronos Space“, навео износ од „260.000,00 динара“, уместо износа од „271.200,00 динара“, који је био наведен у оптужном акту јавног тужиоца.

Међутим, у конкретном случају по налажењу овог суда, правноснажном пресудом није повређен ни субјективни, нити објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног, јер су радње за које је окривљени оглашен кривим исте као и оне које су му стављене на терет оптужним актом. Тиме што је суд у складу са чињеничним стањем утврђеним на основу доказа изведених на главном претресу изменио чињенични опис дела у изреци пресуде у погледу времена извршења кривичног дела и вредности одузетог пакета и сата, по оцени овога суда, оптужба није прекорачена, јер та околност не представља обележје предметних кривичних дела, већ само служи за њихово ближе описивање.

При томе, Врховни суд указује да је наведеном изменом у погледу вредности одузетог пакета и сата, умањен износ противправне имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела, што је у сваком случају, повољније за окривљеног, због чега су супротни наводи захтева браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни суд налази да се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног неосновано указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Осталим наводима поднетог захтева, бранилац окривљеног оспорава утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП), изношењем сопственог мишљења да је вредност одузетог сата марке „Breitling Chronos Space“, заснована на исказу оштећеног ГГ, а не на основу критеријума за процену брендираних половних сатова, па како повреда одредбе члана 440. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости, то се, Врховни суд у оцену ових навода захтева, није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић